

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 28 kwietnia 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Bułgarii
(Sprawa C-510/20) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuł 258 TFUE – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2008/56/WE – Polityka środowiska morskiego – Artykuł 5 – Strategie morskie – Artykuł 17 ust. 2 i 3 – Niedokonanie w terminie przeglądu oceny wstępnej i ustalenia dobrego stanu środowiska oraz celów środowiskowych – Nieprzekazanie Komisji Europejskiej w terminie szczegółów dotyczących aktualizacji przeprowadzonych w następstwie przeglądów]

(2022/C 237/10)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet i I. Zalouin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Bułgarii (przedstawiciele: T. Mitova, L. Zaharieva i T. Tsingileva, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Nie dokonując, po pierwsze, w wyznaczonym terminie, w sposób skoordynowany, o czym mowa w art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej), przeglądu wstępnej oceny i ustalenia dobrego stanu środowiska oraz celów środowiskowych, a po drugie, nie przekazując Komisji Europejskiej szczegółów dotyczących aktualizacji przeprowadzonych w następstwie tych przeglądów, Republika Bułgarii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 17 ust. 2 lit. a) i b) oraz art. 17 ust. 3 tej dyrektywy.

2) Republika Bułgarii zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 433 z 14.12.2020.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 28 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – NovaText GmbH/Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg

(Sprawa C-531/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Prawa własności intelektualnej – Dyrektywa 2004/48/WE – Artykuł 3 – Ogólny obowiązek dotyczący środków, procedur i środków naprawczych niezbędnych do zapewnienia egzekwowania praw własności intelektualnej – Artykuł 14 – Pojęcie „rozsądnych i proporcjonalnych kosztów sądowych” – Rzecznik patentowy (Patentanwalt) – Brak możliwości dokonania przez sąd krajowy oceny rozsądnego i proporcjonalnego charakteru kosztów obciążających stronę przegrywającą]

(2022/C 237/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NovaText GmbH

Strona pozwana: Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg

Sentencja

Artykuły 3 i 14 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu lub wykładni tego uregulowania, która nie pozwala sądowi rozpoznającemu sprawę w postępowaniu objętym zakresem tej dyrektywy, na należyte uwzględnienie, w każdym przedstawionym mu przypadku, szczególnych jego cech, w celu dokonania oceny, czy koszty sądowe poniesione przez stronę wygrywającą są rozsądne i proporcjonalne.

(¹) Dz.U. C 28 z 25.01.2021.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 28 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Saarbrücken – Niemcy) – Koch Media GmbH/FU

(Sprawa C-559/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Prawa własności intelektualnej – Dyrektywa 2004/48/WE – Artykuł 14 – Pojęcia „kosztów sądowych” i „innych wydatków” – Wezwanie do zaniechania naruszeń w celu zapewnienia egzekwowania prawa własności intelektualnej na drodze pozasądowej – Koszty adwokackie – Kwalifikacja – Uregulowanie krajowe ograniczające pod pewnymi warunkami kwotę tych podlegających zwrotowi kosztów]

(2022/C 237/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Saarbrücken

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Koch Media GmbH

Strona pozwana: FU

Sentencja

- 1) Artykuł 14 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej, należy interpretować w ten sposób, że koszty poniesione przez właściciela praw własności intelektualnej z tytułu jego zastępstwa prawnego w celu egzekwowania tych praw na drodze pozasądowej, takie jak koszty związane z wezwaniem do zaniechania naruszeń, wchodzą w zakres pojęcia „innych wydatków” w rozumieniu tego przepisu.
- 2) Artykuł 14 dyrektywy 2004/48 należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że w sytuacji gdy naruszenie prawa własności intelektualnej zostało popełnione przez osobę fizyczną poza zakresem jej działalności gospodarczej czy zawodowej, zwrot „innych wydatków”, o których mowa w tym przepisie, o który właściciel tego prawa może się ubiegać, oblicza się w sposób ryczałtowy, w oparciu o wartość przedmiotu sporu, ograniczoną przez to uregulowanie, chyba że sąd krajowy uzna, że mając na uwadze szczególne cechy zawisłej przed nim sprawy, zastosowanie takiego ograniczenia nie jest słuszne.

(¹) Dz.U. C 35 z 1.2.2021.